

Por o cumplimiento d'a Lei de Luengas

En abiento de 2009 s'aprebó en as Cortes d'Aragón a *Lei 10/2009 de 22 d'abiento, d'uso, proteuzión e promoción d'as luengas propias d'Aragón*. Publicata en o BOA de 30 d'abiento, dentró en vigor un mes dimpués, o 30 de chinero de 2010. Dende allora deberba aber-se aplicato, progresibamén, d'acuerdo con o calandario fixato por a propia Lei, más que más por as desposizions adizionals e transitorias. Manimenos, dimpués de quasi dos añadas e meya, en mayo de 2012, puede dizir-se que toz os plazos siñalatos por a propia Lei son estatos incumplitos, no abendo-se-ne aplicato ni desembolicato en dengún d'os aspeutos que poderban fer onra ta o enfortimiento, a dinificación u a normalización de l'aragonés.

En concreto, nomás se creyó un d'os organismos prebeyitos en a Lei, o Consello Superior d'as Luengas d'Aragón. E de raso fuera de plazo, pos a desposición transitoria primera diz que “*En o plazo de tres meses desde a entrada en vigor d'ista Lei se constituyirá o Consello Superior d'as Luengas d'Aragón*” e, sin dembargo, se constituyó en abiento de 2010. Por atro costato, iste organismo, por a suya propia configurazión e por as funzions, sólo que d'organo consultivo, que li siñala ra Lei, difizilmén puede exerzer ditas funzions (alazetalmén fer proposizions u emitir informes en relación con o desembolicamiento d'a Lei 10(2009) cuan os suyos miembros tienen posizions enfrontinatas, belunas d'eras en cuentra d'a propia Lei, e cuan o contenito e a endrezera de l'asesoramiento cheneralmén ye condicionata por os propios organos competens de l'Almenistración d'a Comunidá Autonoma que deberban estar asesoratos, ye decir, o Gubierno d'Aragón

D'ista traza as aizions e omisions, as parolas e os silenzios d'o Gubierno d'Aragón han feito que a bida d'o Consello Superior d'as Luengas d'Aragón siga estato dica güe esmorteza, intermitén e tasamén produtiba de proposizions e informes, ya que qui debería recullir ixas e istos ta lebar enta adebán o desembolique e aplicación d'a Lei, no ye estato prezisamén ni dilichén ni autibo á ra ora de demandar-los u d'azeutar-los. Dimpués d'as zagueras eslezions autonomicas e a constitución d'un Gubierno d'Aragón con miembros d'o PP e d'o PAR, a situgazión ye ita ta pior de traza platera, asinas que as pocas reunions tenitas en os meses zaguers son estatas bofas e inútils, pos han consistito en poquet más que nimbiar escritos á os responsables d'o Gubierno aragonés con a demanda de que espliquen a suya posición en o tocante á o desembolicamiento d'a Lei de Luengas e en aguardar.

Fa ya tres u cuatro meses que se coló ta ra prensa que o Gubierno d'Aragón pretendeba ficar en a Lei, por meyo d'un nimbío de nueba redazión á ras Cortes, una serie de modificazions: supresión d'os terminos “aragonés” e “catalán” ta fer balera nomás a esprisión “modalidad lingüísticas”; supresión d'as academias, igual de l'aragonés como d'o catalán; supresión d'a posibilidá d'emplego d'as luengas propias d'Aragón por parti d'os ziudadans debán d'as Almenistratzions Publicas d'Aragón, en os territorios propios de cada luenga; etz.

Tot isto encara no s'ha concretato, pero nomás con nunziar-lo resulta muito alticamador, sobre tot porque senifica abueitar prauticamén de contenito una Lei que, por era mesma, ya yera d'un libel muito baxo, de contenitos mica angluziosos e de radita concrezión en muitos aspeutos (entre d'otros, os basicos ta o desembolique de cualesquier luenga, como son l'amostranza, o emplego publico e os meyos de comunicación). Por atro costato, pasan os meses e o Gubierno d'Aragón ni aplica ni fa cosa por desembolicar a Lei 10/2009, ni tampoco no presenta modificacions á ista, con o que s'ha creyato una situgazión d'*impasse* an que a manca d'iniziatiba ha lebato á ra inación total.

Resulta lamentable iste bloqueyo, entre que a luenga aragonesa s'esmorteze, capuzata como se troba, dende fa tiempo, en un prozeso de perda, de malmetimiento belozismo e, á ra fin, d'amortamiento. Parixe que á o Gubierno d'Aragón isto no li se'n dé cosa e que a suya tautica consista en prolargar e prolargar, ta que a conchunzión de fuerzas d'a naturaleza, o correr d'o tiempo e l'aición de bels intrigans, remate con o poco que en queda.

Por atro costato, o cumplimiento d'a Carta Europea d'as Luengas Rechionals u Minoritarias, feita en Estrasburgo o 5 de nobiembre de 1992, e emologata por España, parixe que quedaba condicionato, entre atras cosas, á ra esistencia d'una bastida legal que reconoxese as minorías lingüísticas en Aragón e articulase os mecanismos que calesen ta guarenziar os dreitos d'os fabladores, l'amostranza, o emplego publico, o emplego en os meyos de comunicación, etz. Manimenos, si una begata aprebata a Lei de Luengas, ista no se cumple, ni s'aplica, ni se desembolica, chuzgamos que ye un engaño afirmar que ya esiste a bastida legal amenister. Por ixo, o incumplimiento d'a Carta Europea d'as Luengas Rechionals u Minoritarias ye bien esclatero e platero en istos intes. E o responsable de fer cumplir as desposizions d'a Carta Europea no ye sólo que o Gubierno d'Aragón, sino tamién o Gubierno d'España que la firmo e emologó.

Dende o Consello d'a Fabla Aragonesa mos beyemos en a obligación moral de denunziar ista situgazión e en a nezesidá de remerar bels feitos basicos, que parixe que s'oblidan fazilmén. As diferens formas tradizionals de fablar en l'Alto Aragón fan parti d'a luenga aragonesa. L'aragonés ye patrimonio d'as comarcas de Chazetania, Alto Galligo, Sobrarbe, Ribagorza (metá ozidental), Baxo Zinca (parti norte) Semontano de Balbastro, Plana de Uesca (e bels conzellos de Zinco Billas e Monegros). Iste patrimonio se mantiene en muitas redoladas como si estase de zemilizera, amostrando fuertes sintomas de sustitución lingüística dende meyatos d'o sieglo XX. Pero mantener a luenga aragonesa como patrimonio d'as nuestras comarcas pende d'o reconoximiento d'a luenga por parti d'as instituzions, e sobre tot de que l'amostranza asegure a plena competenzia lingüística d'a luenga aragonesa (chunto con o español, e una atra d'as luengas estrancheras) por parti d'as chens d'as comarcas do ye propia e tradizional

En estas zercustanzias, os fabladors de l'aragonés han á aber aseguratos os suyos dreitos lingüisticos por as instituzions autonomicas (e probinzials, comarcals e locals), cal que a luenga aragonesa se reconoxca en a lechislazión

aragonesa, que s'aseguren midas ta ra suya conserbación en as redoladas an que ye luenga istorica e tradizional, que faiga parti autiba de l'amostranza e que as instituzions desemboliquen campañas autibas ta informar e conzienziar á ras chens de que l'aragonés fa parti d'o patrimonio cultural d'Aragón, e de que, como tal, fa parti tamién d'o patrimonio de toda ra umanidá. Nomás con un compromís de todas as instituzions e de toda ra poblazión ye posible conseguir que l'aragonés contine estando una luenga biba, un meyo de comunicación e de creyazión fortal, un patrimonio cultural d'Aragón e d'os aragoneses

CONSELLO D'A FABLA ARAGONESA